

93.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU,
PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA
I REFORM ROLNYCH**

z dnia 9 stycznia 1934 r.

**w sprawie zwrotu cła przy wywozie spirytusu etylo-
wego.**

Na podstawie art. 7 p. d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę spirytusu etylo-
wego, zaopatrzonego w odpowiednie zaświadczenia
Ministerstwa Skarbu, przysnaje się zwrot cła uisz-
czonego za sprowadzone z zagranicy i zużyte do wy-
tworzenia tego towaru surowce, materiały pomocni-
cze i urządzenia, według następującej normy: za
100 kg stuprocentowego spirytusu etyloвого zł 25.

§ 2. Postanowienia, wymienione w § 1 niniej-
szego rozporządzenia, nie mają zastosowania do spi-
rytusu etylowego, wyprodukowanego w polskiej czę-
ści Górnego Śląska a wywożonego do niemieckiej
części Górnego Śląska w myśl postanowień art. 218
polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej, zawartej
w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44,
poz. 371).

§ 3. Zwrot cła z tytułu, wymienionego w § 1
rozporządzenia niniejszego, uskutecznia się na pod-
stawie kwitów wywozowych, wystawianych każdora-
zowo przez upoważnione do tego urzędy celne, po
stwierdzeniu wywozu towaru zagranicę.

§ 4. Kwity wywozowe opiewają na okazicie-
la, ważne są w przeciągu jednego miesiąca od daty
ich wystawienia i służą do otrzymania w gotówce
przyznanego zwrotu cła. Do wypłaty tegoż upoważ-
nione są urzędy celne w Warszawie, Poznaniu
i Lwowie.

§ 5. Przepisy wykonawcze do rozporządzenia
niniejszego wyda Minister Skarbu i ogłosi je w dzien-
niku urzędowym „Monitor Polski”.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w ży-
cie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 lipca
1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski

94.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU,
PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA
I REFORM ROLNYCH**

z dnia 31 stycznia 1934 r.

**o uldze celnej na jądra pestek egzotycznej odmiany
moreli, t. zw. ghejsi.**

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia
31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosun-
ków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777), w brzmie-
niu nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczy-
pospolitej z dnia 9 października 1933 r. (Dz. U. R.
P. Nr. 78, poz. 554), zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie niżej wymienionego to-
waru pobiera się cło ulgowe, którego wysokość w sto-
sunku procentowym do cła normalnego (autonomicz-
nego) zawartego w kolumnie II taryfy celnej przy-
wozowej, w brzmieniu każdorazowo obowiązującym,
określa się jak następuje:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w %% cła normalnego (autonomicznego) za- wartego w kolum- nie II taryfy cel- nej przywozowej
z poz. 73	jądra pestek egzotycznej odmiany moreli, t. zw. ghejsi, — za pozwoleniem Ministra Skarbu . . .	25

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w ży-
cie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 mar-
ca 1934 r. włącznie.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow-Klukowski

95.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 19 stycznia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu
i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie
zakładów pracy ściśle z rolnictwem związanych, a nie-
posiadających przeważającego charakteru przem-
ysłowego lub handlowego.

Na podstawie art. 6 ust. 3 pkt. 1) ustawy z dnia
28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U.
R. P. Nr. 51, poz. 396) zarządza się co następuje:

§ 1. Zakładem pracy, ściśle z rolnictwem związanym a nieposiadającym przeważającego charakteru przemysłowego lub handlowego, jest zakład pracy, który:

- a) położony jest na obszarze gospodarstwa rolnego, leśnego, ogrodowego, hodowlanego lub rybnego,
- b) prowadzony jest na rachunek właściciela, dzierżawcy lub użytkownika gospodarstwa, na którego obszarze jest położony,
- c) przerabia wyłącznie produkty gospodarstw, wymienionych w p. a), a przytem w przeważającej mierze produkty gospodarstwa, na którego obszarze jest położony,
- d) nie podlega obowiązkowi wpisu do rejestru handlowego.

W szczególności za zakłady pracy, ściśle z rolnictwem związane, a nieposiadające przeważającego charakteru przemysłowego lub handlowego, uważa się odpowiadające warunkom, wymienionym w ustępie poprzednim: gorzelnie, krochmalnie, płatkarnie, suszarnie, wędzarnie, syropiarnie, przetwórnice warzyw i owoców, mleczarnie, tartaki, cegielnie, młyny i wiatraki.

Zakłady wpisane do rejestru handlowego na zasadzie przepisów obecnie obowiązujących mogą być przez właściwego wojewodę uznane na czas do chwili wejścia w życie rozporządzenia przewidzianego w § 2 art. 4 Kodeksu Handlowego (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 82, poz. 600) za zakłady nie posiadające przeważającego charakteru przemysłowego lub handlowego w rozumieniu art. 6 ust. 3 pkt. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396), jeśli odpowiadają warunkom, wymienionym w pp. a), b) i c) ust. 1 i nie są prowadzone w większym rozmiarze.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Państwa Polskiego z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

96.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 stycznia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych o wykonywaniu praktyki lekarskiej.

Na podstawie art. 5, 11, 24, 26 i 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 września 1932 r. o wykonywaniu praktyki lekarskiej (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 712) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Artykuły (art.), powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia, oznaczają arty-

kuły rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 września 1932 r. o wykonywaniu praktyki lekarskiej.

(2) Paragrafy (§), powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia, oznaczają paragrafy niniejszego rozporządzenia.

Do art. 1.

§ 2. (1) Pod pojęcie praktyki lekarskiej nie podpadają:

- a) zarządzenia administracyjne władz rządowych lub samorządowych w zakresie zdrowia publicznego,
- b) przeprowadzanie badań przez chemików, przyrodników lub farmaceutów w granicach przyznanych im uprawnień.

(2) Pojęcie „zapobieganie szerzeniu się chorób” obejmuje również zapobieganie powstawaniu chorób.

Do art. 5.

§ 3. (1) Z okresu jednorocznej praktyki szpitalnej każdy lekarz obowiązany jest odbyć co najmniej 9 miesięcy w klinikach uniwersyteckich, szpitalach wojskowych lub zakładach leczniczych, uznanych przez Ministra Opieki Społecznej za nadające się do odbywania w nich praktyki szpitalnej, na oddziałach chorób wewnętrznych, chirurgicznych oraz położniczych, po trzy miesiące na każdym z tych oddziałów. Przez pozostałe trzy miesiące lekarz może praktykować w wymienionych wyżej zakładach leczniczych (klinikach) na tych samych lub innych oddziałach, albo:

- a) w zakładach uniwersyteckich higieny, medycyny sądowej lub innych;
- b) w państwowych zakładach higieny;
- c) w zakładach medycyny zapobiegawczej;
- d) w centralnym instytucie i studjach wychowania fizycznego;
- e) w innych zakładach, uznanych za nadające się do odbywania w nich praktyki szpitalnej przez Ministra Opieki Społecznej.

Ponadto każdy lekarz obowiązany jest w czasie odbywania praktyki szpitalnej przejść przeszkolenie w zakresie ratownictwa i obrony przeciwgazowej na kursach, zorganizowanych przez Ministra Spraw Wojskowych, lub uznanych za nadające się do tego celu przez Ministra Opieki Społecznej.

(2) Spisy zakładów leczniczych oraz innych, uznanych za nadające się do odbywania w nich praktyki szpitalnej, ogłasza Minister Opieki Społecznej, a co do zakładów leczniczych lub innych, będących w zarządzie wojskowym, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

(3) Okres czasu, w ciągu którego lekarz obowiązany jest odbyć jednoroczną praktykę szpitalną, nie może przekraczać trzech lat.

(4) Minister Opieki Społecznej może uznawać praktykę szpitalną, odbytą w niewymienionych w ust. 1 zakładach leczniczych lub innych zagranicą lub w dłuższym okresie czasu, niż ustalonym w ust. 3, za równorzędną z praktyką szpitalną w rozumieniu niniejszego paragrafu.